

quemque horum TESTIVM SEPARATIM, ex lege recepta, examinaret, si-
ut ex AVCTORE *historiae Susannae* constat, qui inquit: d) καὶ
εἰπε πρὸς αὐτοὺς Δανιηλ, διαχωρίσατε αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων μάκραν, καὶ
ἀνακρινώ αὐτοὺς. Et inchoato examine sententiam suam de illorum testimoni-
o falso perhibito probatam dabat, nam unus interrogatus, quo loco
illam cum uiro iuuene concubentem inuenisset, respondebat: e) υπό^ε
σχινον, sub tilia, alter uero euocatus affirmabat: f) υπό πεύκον, sub quercu,
Collatis horum relationibus mox apparebat, hos duos uiros se quidem
coniunxisse, ut contra piam feminam crimen effingerent, sed in facto de-
ferendo sibi non constabant. Daniel contra ea populo uniuerso demon-
strabat, hos TESTES esse FALSOS, uti HISTORICVS in *relatione* sua
pergit: g) καὶ αἱετησαν ἐπὶ τὰς δύο πρεσβυτας, οἵτι συνετησαν αὐτοὺς Δα-
νιηλ ἐκ τὰς σοματος αὐτῶν ψευδομαχετυκησαντας. Huic uero exemplo e
libro quodam Apocryphico in medium prolatu iungamus ipsum codicem
() ubi assertum nostrum probatum et fundatum inuenimus: h)
בִּצְדָּר בּוֹדְקִים אֶת הַעֲדִים הֵוּ מַכְנִיסִין אֹתָן מַהְרָל וּמַאיִם עַלְיהָן
וּמִצְיָאֵן אֶת כָּל הָאָדָם לְחֹצֵץ וּמִשְׁיוֹרִין אֶת הַגְּדוֹלָה שְׁבָהָן וְאוֹמְלִים לוּ
אָמָר הַיָּאֵךְ אֶתְּחָתָה יוֹרֵעַ שָׂוֵחַ חִיבָּה לְזָה אִם אָמָר הֵוּ אָמָר לוּ שָׁאָטָן
חִיבָּה לוּ אָוֶשׁ פְּלוֹנִי אָמָר לוּ שְׁהָוּא חִיבָּה לוּ לֹא אָמָר כְּלָום עַד שָׁוֹאָמָר
בְּפָנֵינוּ הַוְרָה לוּ שְׁהָוּא חִיבָּה לוּ טָהָרִים זֹה וְאַחֲרֵ כָּךְ מַכְנִיסִין אֶת הַשְׁנִי
וּבּוֹרְקִים אֶתְּהוּ אִם נִמְצָאוּ רַבְרוֹהָן מִכּוֹנוֹן נִשְׁאָן וּנוֹתָנָם בְּרַבָּר שְׁנִים
אוֹמְרִים

d) in HISTORIA SUSANNAE v. 51. LXX. Interpretibus adiecta a LAMBERTO
BOS Franecquerac 1709. edit. pag. 1525.

e) libro citato v. 54. sub finem.

f) eodem libro v. 58. sub finem.

g) l. c. vers 61.

h) Cap. III. §. 6. fol. 186. col. 2.